

abana

Mehmet MAKAL, FAUST'ÜNLERİ
AR YILMAZ, DE KÖY ENSTİTÜSÜ
Hayriye TUNA, YILMAZ, SON KÖY ENSTİTÜSÜ
Mehmet F. YILMAZ, YÖRÜK, ULUKUTAN, VARSILIOĞLU, HİNCİ
S. K. KÖY YÜRÜK
B. KÖKÜLÜ, Ç. ÖZETMEN, GÖZÜPÜLE, KÖY ENSTİTÜLERİ
S. B. KÖY YÜRÜK, H. H. H. TUNA, YILMAZ
ÖZÜMÇÜ, GÖZÜPÜLE, KÖY ENSTİTÜLERİ
Mehmet SAĞDUR, Hayriye TUNA, YILMAZ
BİR TONGUÇ, DALI, ULUKUTAN, ENSTİTÜSÜ

GÖRKEM TAYINLARI

ARALIK-OCAK 1999-2000

SIYASAL GAZETE

SAYI 260

BAYRAM PİLAVI İLGİ GÖRDÜ

Her Ramazan Bayramı'nda olduğu gibi bu bayramda da Abana pilavına ilgi çoktu. Bu yılki pilav Beyazsaray'da köy evi ile, Hilmi Yıldırım'ın Beyazsaray Cafe'inde verildi. Saat 13'ten 16'ya dek verilen pilava hem mahalle ve köylerimizde, yanısıra, Bözkurt ve Yakaören'den de konuklar geldi.

BELEDİYEYE YENİ ARAÇLAR KAZANDIRILDI

Abana Belediyesi'ne "bagry" makinesi ve "vakumlu park temizleyicisi" alındı. Böylece belediyemizin makinesi marka epçyçe genişledi. Ayrıca yol süpürme-yıkama

TOPRAK KAYMASI NEDENİYLE ABANA-İNEBOLU KARAYOLU KAPANDI

Yoğun yağış sonunda oluşan toprak kayması nedeniyle Abana-İnebolu yolu 17 Ocak'ta kapandı.

MAMSI BOL

Aralık başından bu yana bol hamisi avlanıyor. Kilosu 250 ile 500 bin TL'nden satılan hamisi sürekli olarak abaya buluyor.

SAZ KURLARI

Halk Eğitim Müdürlüğü'nce, halkın istekleri göz önüne alınarak 17 Ocak'tan başlanarak saz kursları açıldı.

Kurslar, haftanın üç günü saat 18.00 ile 20.00 arasında açılıyor. Kurs öğretmenliği Çatalzeytin'de escaacıtlı yapon ve Siноп Konservatıva T'nda okuyan Onur İley yapıyor.

İNGİLİZCE KURLARI

Yaklaşık altı aydır Abana Öğretmenevi'nin bir bölümünde İngilizce kursları veriliyor. Kurslara 35 öğrenci katılıyor. Kurs öğretmenliği, Almanya'dan gelen Rana Öztürk. Kurslar sürüyor.

İKİNCİ "İNTERNET CAFE" AÇILDI

Beyazsaray'da geçen yıl açılan "İnternet Cafe"nin büyük bir ilgi görmesi üzerine ilçemizde ikinci "İnternet Cafe" açıldı.

İkinci "İnternet Cafe", yine Beyazsaray'da, Hilmi Yıldırım'ın işlettiği Beyazsaray Cafe'de açıldı.

"İnternet Cafe"ler özellikle gençlerin ilgisini çekiyor.

DÜŞEN UÇAĞI ARAMA ÇALIŞMALARINI İÇİN UKRAYNA ATEŞESİ İLÇEMİZE GELDİ

29 Aralık'ta düşen, Ekvator Gana Havayolları'nın "Antonov 28" uçağını arama çalışmaları için Ukrayna Ateşesi Dr. Valadymyr ilçemize geldi.

Uçak bir ara İnebolu-Abana arasında denize düştüğü sanılmış; sonra Göynük Dağı'nda arama yapılmıştır.

Düşen uçaktan biz ize rastlanmadı.

Bu durum, İnebolu okullarında öğrenim gören öğrencileri çok etkiledi.

Karayolları İnebolu yetkililerinin, yolun açılması için gösterdiği çabalar sonunda yol trafiğe açıldı.

Yol bir hafta kapalı kaldı.

HER YERDE KAR VAR

İki kapır kar yüzü görmeyen Abana bu kış kara doydu. Mahalle ve köy yollarında ulaşım güç-

lükte sağlanıyor.

25 Ocak durumuna göre kar kalınlığı Bağlık ve Çayırcek'te 50; merkeze 20 cm'dir.

FIRTINADA HASTANENİN ÇATISI ZARAR GÖRDÜ

İlçemizde yer yer zarar yapan fırtına, Abana Devlet Hastanesi'nin çatısını da vurdu.

Onarımına başlanan çatının gideriminin 2 milyar TL dolayında olacağı hesaplanıyor.

KÂĞIT TOPLAMA KAMPANYASI

Kasım ortalarından başlanarak, "kâğıt toplama kampanyası" başlatıldı. Kampanya sürüyor.

Toplanan kâğıt Taşköprü SEKA'ya sunulacak ve sağlanan para Atatürk İlköğretim Okulu'na bağlanacak.

FUTBOL

KASTAMONU 1. AMATOR LİG OLAYLI ÇİDE KARŞIlaşMASI SONUCU 3 PUANIMIZ SİLİNDİ, 4 OYUNCUMUZ CEZALANDIRILDI

Abana Gençler Birliği, Kastamonu Amatör 1. Lig'inde iyi sonuçlarla sona yaklaşırken, olaylı Çidespor karşılaşmasıyla yıkıldı.

Bözkurt'ta yapılan karşılaşmanın 60. dakikasında Çidespor'un sayıyı verdi. Durum tam anlamıyla "olsaydı". Çidespor'un ikinci bir "olsaydı" sayısını hakemler yine görmeli (bu sayı sayıya çevrilmedi). Bu kararlardan sonra sağıbek oyuncumuz Tunçay, Cideli bir oyuncuya tekme atınca kart ve penaltı kazanı çıktı, ardından oralık karıştı ve oyun durdu.

Sonuçta takımımız 3 puanı silindi ve 4 oyuncumuz 4 oyuna bir yıl aramada cezalandırıldı.

Takımımızın Çide karşılaşmasında 2. devrede aldığı sonuçlar: Çatalzeytin 0 - Abana 3 Abana 9 - Polısgücü 0 KHS 2 - Abana 3

FUTBOL ALANIMIZA "KAPLAMA ÇİM" DÖŞENECEK

Futbol alanımızda üç kez "ekme çim"den sonra alınmayınca, "kaplama çim" döşenmesine karar verildi. Çimleme çalışmalarına kovaların düzenlemesiyle başlanacak.

"TRÜBÜN" TAMAMLANDI

Futbol alanımızda seçicilerin oturduğu yerin (tribün) üzerinin çatı yapımı tamamlandı.

HALI ALAN TAMAM

Eski Sağlık Ocağı yerine yapılacak halı futbol alanının yapımı tamamlandı.

ABANALI KÜÇÜKLERİN BÜYÜK BAŞARISI: ATATÜRK İLKÖĞRETİM OKULU İL İKİNCİSİ OLDU

30 Martın-3 Aralık tarihleri arasında düzenlenen Kastamonu ilköğretim okulları arasındaki futbol karşılaşmalarında ilçemiz Atatürk İlköğretim Okulu, yaptığı 4 karşılaşmanın üçünü kazanarak Kastamonu ikincisi oldu.

4 karşılaşmanın 3'ünü farklı kazanan takımımız, Tosya'ya 5-6 yenilerek, birinciliği "ki payı" kaçırdı.

Başarılı öğrencilerimiz çeşitli ödüllere ödüllendirildi.

İl milli eğitim müdürü öğrencilerin "kupa"larını emniyet müdürü de "şilt"lerini verdi.

Beden Eğitimi Öğretmeni Kâmil Şenşoy yönetiminde, takımımızın Kastamonu'daki konaklama giderlerini belediye ve kaymakamlık karşıladı.

Karşılaşmaların sonuçları:	
Abana-İhsangazi	6-1
Abana-Araç	12-0
Abana-Araç Fen	4-2
Abana-Tosya	5-6

KENDİMİZE GELELİM

Muharrem SAKA

Yılık temmuz battı ve yine uzadırdık. Uzadıkla hem seçiyoruz hem gireli Abana'ya. Doğultıla: günde imarla becağıştık yme. Cuda yasyaylar belli zaman zaman biladlar hırahimden, hep fıkılık yzlerle gontakler. Ama gerçeken bizim insanımız güzeldir.

Seçimler: Abana da talimadınca, haberleri almaya gelelim. Üzerinden 4-5 ay geçmesini karşın, Abana'nın seçimin etkisinden kurtulamadığını görülmü. Her hatır sormadan sonra şaşkınlıkla "seçim cobbetleri" dinledim. Çoğunlukla iduklim. Gördüm ki, her bir "taraf" olma görev bilmiş, birbirine yabancılaşmış. Ben de hiçbir yaralan olmanımı rahatsızlığıyla her yere girdim çıktım, herkesle görüştim. Dışardan bakıldığında, bu çağda insanların politik nedenlerle bu denli "taraf"laşması, gerilmesi, gerçekten çok üzümlü ve gıllınc gelebilir. **Türkiye genelinde** okuduğu gibi, kendimizle kopordüğümüz bir yarıdır "politika" dediyim. Yoksa, herkes doğru konuşuyor, herkes sorunları biliyor. İste o "taraf" sürüldüğümüz "yarı" var ya, tam sorun orada düşünülüyor. "Kazama duygusu" da bu. Arsa artık her saat Abana'da bu duyguların yerime zamanı gelmelidir.

Aktan Mehmet Abi her karşılaşığımızda talukle "rapor nasıl geliyor?" diye. Sanki bu yazıya hanrlayacağımı bilicesine. Benimisi "rapor" değil elbette. "doğst sohbeti". Bunları burada dile getirmemiz nezdere konuşacağız? Görüşlerimize değer verdiğimiz birçok kişilerin ortak katısı. **Şevket Yazgan**'ın Abana'da konuşmaması çok üzgünüm. Yaşadığı Abana'nın ulumunu gerçekten genişlettiği, ilçeli Abana Belediyesi büncesinin cesareti ile geçtiği. Bunları gözetir edemeyiz. Ama son yıllarında **Şevket Yazgan**'ın "Her şey ben bairim" havasına girmesi, herşeyi kendisi olması, basıldıkları işleri tümüyle bitirmemesi, yapılmayan açık eksikler, **Abana Tatil Köyü** gibi uygulamalar üstünden kendi çevresini bile dastığıdır. Sonra seçimler ve sonuç.

Seçim sürecince yaşanan gerginlik, tarafların çabalarıyla seçim sonrasında da canlı tutulduğuna görüyoruz. Seçim gittiren yarı anlacak, içine sindirmemizi, zaman zaman kızı olmuşt. Seçimi kazanan yan da hiç şaşığı kalmamış. Kazan, görevli atamalarından söz ediyor. Karşılıklı "mesaj"lar gidip geliyor. Sonra yine "ekaltme"ler yapılıyor. Kafeteryalara iş verildi daha eldenmiş. **Belediye Çay Bahçesi** içinde bir bahçe daha oluşturulmuş, belediye yanlı işçiler almış. Bunlar konuşuyor şirak de. Bunlara girmek uzar-gider.

Gerçek olan, bunları **Türkiye** politika, devlet ve belediye yapan. **Abana**da da bunları bizi olduğuna görüyoruz. Belediyeler herkesi hoşnut etme, iş bulma, iş görme ve götürme yarı doğrudur. İlçemizde insanın birbirine "çihara" demesine basılıyor. Çikarlar elbette vardır. Ama **Abana** da tükünler dönmüyor ki. Çoğunlukla insanlar ucuz geçiyor, iş edinmek istiyor. Kimileri de, kendisine zarar gelmeyeceğini düşünerek gün olay o yarı, gün olay bu yana yuslenyor. Çikarlılığı o kadar. Bu insanlara yardım edilerek yasalar uygulanmalı, yönye ya da kuruma zarar verilmemelidir. Eğer başlanılabiliyorsa yeni işyerlerini açılması sağlanmalıdır. Bu sayıları zararlı olabilecek hoşnut edilen kişiler, yarı koruy safı geçebilir.

Beyler, kendimize gelelim. **Abana**'nın sayısını çıkarmayalım. **Abana**'ya zarar vermeyelim. Sorunlarımızın bilicesine varmazsınız, gelecekte sorularla siz olaruz. Dışarı insanı farklı düşünüyor insan. Ben, **Abana**'ya sevdiğim için, **Abana**'nın yararına olması için **Fevzi Köse**'yi destekliyorum. Elimden gelen özer, eleştiri ve yardımları (Saka 2'inci)

MUHARREM YORGANCI'NIN ONUR DEFTERİ

Muharrem Yorgancı Dostuma

Boylesine tarihi bir deftere yazmak başlı başına bir şana diyorum. Daha nice yıllar bu defterle beraber yaşarsanız dileğimle diğer sevgilerimi sunuyorum.

Elif

abana'ya Mektup Var.

KİTAPLIK MÜDÜRÜ

Geçen yıl (1999) belgediyem üzerindeki kışağla gittim. Çalışma zamanı olmasınay karşı, kapalıydı. Bakım, kitaplığın karşısında "müdürlük" oldu var. Oturdu da "kapalı" olduğuna düşünerek kapının kolunu yoksuldu, açıldı. Kapı açılınca dış içeri girildi. Sem zaman kapıyı vurmazdık içeri gireriz.

"Müdür" olduğun anlaşılan kişi başladı bağlamaya. "Burası devlet dairesi, kapıyı vurmadan nasıl içeri girersin?" diye, Özer dilemim, ilk kez geldiği; kapalı olduğuna sandığımı söylemeyi yaza sağladım. Adını köpürdüyordun.

Yarıda yarımca olduğu sandığım biri daha vardı. Kitaplığı açması için en büyük vardi. Kitaplığı girdi. İlk kez geldiği için rasgele kitapları karıştırmaya başladım. Yanımdaki görevli bir ağağı bir yokuşa geziniyordun. Her davranışından bir an önce çıkıp gittim istediği anlaşıyordu. Ben de çıktım ve Abana'da kaldığım iki ay süresince bir daha bu kitaplığa uğramadım.

Bir devlet görevlisi böyle mi davranmalı? Bu müdür(!) o gün bana çıkıp "Bu görev mi yerine getirdi? Yurdumdaki bu "kışık memur" anlayışın değişimini sanıyordum. Burası bir özel sektör kuruluşu olsa, kimbiz tuz bir güncel gelim "bir tek anlaşı" yi böyle mi kışıldır?

Düğülele bilgilerine sunarım.

Adı ve Adresi Saklı

SAYIN ÖĞRENCİ VELİLERİ

Bir veli olarak, sınıfa kalan bir öğrenci velisinin yazdığı Abana Gazetesinde okudum. Bu "Bir Grup Veli", sunum çerçevesi bilmiyor. Okulda öğrenim olduğuna söylüyor, kalan öğrenci sayısını da 50-55 olarak veriyor. Oysa, geçen yıl okulumuzda "sınıf tekran" yaptım öğrenci sayısı 38'dir. Okuldaki öğrenci sayısı da 470'dir. Sınıfa kalanların oranı, bu "Bir Grup Veli" nin dediği gibi %35 değil, %9'dur. Bu dönemde 30 öğrenci de, öğretmenler kurulu kararı ile sınıf geçtilerine.

Bu "Bir Grup Veli"ye sormak gerekmez mi, "Bizler acaba çocuklarımızla ilgileniyor muyuz?" diye? Okula gelmekle, her bir görevimizi karşılamakla için birliğimiz var mıdır? Veli toplantılarına gidip, çocuklarımızın durumunu soruyor muyuz? Acaba eğitirdiğimiz öğretmenlerimiz yolda, kalvede ya da başka bir yerde olduğumuz zaman, "Çocuklarımızın durumu nedir, ne yapıyoruz?" diye soruyor muyuz? Bunların hiçbirini yapmadan, çocuklarımızın yeterince ana-baba olarak, hiç ilgilenmeden, eğitim harçlığını koyup, için birliğimiz sanıyoruz. İste bence yanlıyoruz. Yılına gelip, çocuğumuz sınıfa kalınca okulun kapısını aralıyoruz. Öğretmen size sormaz mı, "Şimdiye dek sizler merdedeydi" diye? Eğer oturup doğru konuşalım, Biz veliler çocuklarımızla yeterince ilgilenseydik, sonra hiç de böyle olmazdı. Hiçbir öğretmen öğrencisinin sınıfa kalmasını istemez. Bizler de veli olarak istemiyiz diye görev yapalım. O zaman sonunun kendiliğinden çözümlenmesi görürüz.

Bugün, görevi başlatmış yeni bir öğretmenin aylığı yaklaşık 152 milyon TL'dir. Her kıssasını 50 milyona yaklaşıp, ekmeğin 150 bin liras olduğu bir yerde "dolgun maaş"ın söz etmek ayıpır, dabanı gülmüştür.

"Dolgun maaş" söz, bugünkü Türkiye koşullarında yalnızca öğretmen için değil, öteki memur ve çalışanlar için de kullandılır. Bir işçi ya da memur, fazladan çalıştığı zamanlar için "fazla maaş" parası alıyorsa, öğretmen de fazladan girdiği ders için "ek ders ücreti" almazı çok olmalıdır.

Hiçbir öğretmen, başka bir kişiyi işini kalmasını, söz duruma düşmesini istemez. İşimizdeki fabrikaların kapanması ve kimilerinin işsiz kalması, her Abana'ya gibi öğretmenleri de üzmüştür. Ama fabrikaların kapanmasıyla, öğrencilerin sınıfa kalması arasında ne gibi bir bağlantı olduğunu anlayamıyız. Fabrika kapandı diye öğretmenlerin, 7,8 zayıflı öğrencileri geçirmeniz bekleyemeyiz.

Önce çocuklarımızı öğrenci olarak, sonra da öğretmenlere işlettirilmelidir.

Başka Bir Grup Veli

(Başlı 1'le)

KENDİMİZE GELELİM

yapacağız. Çalışmasını, Abana'ya yararlı olmasını istiyorsak, bunu yapmak zorundayız. Yoksa kararmaya, yaparmaya, "belde-gör" kararlarıyla Abana'ya ne kazandırabiliriz? Abana'ya yalnızca seçim kazandırmaya değil, kaybedince de sevemeli, birleştirilene yaklaşıp, Abana'ya yararlı olacak, uygulanabilecek düşüncelerimizi açalım. Ben böyle düşünüyorum.

Bunlardan başka son günümüzde Abana'da gördüklerimize gerçekleri çok tutalım. Harmaşon Köprüsü'nün Abana yalısında gördüğümüz "Yazgılar Apartmanı"nın katlarına saydım. Kimlerin okuduğunu tam bilemediğim bu apartmanın katlarını tam beş kez saydım. Yedi katlıydı (bir katı "su baskını" denilecek). Bizim bu derin yazıp çıktığımız boğuşmuş demek. Mehmet İplik, "Kadın yüreğindeki kollarına olur" demişti. Demek ki Şevket Yazgan'ın görüşü de böyle. Bu yanlı, Şevket Yazgan'ın Abana'ya armağanı olarak kalacak! Mehmet İplik döneminde ihlalkarı çarşının yördü. Şevket Yazgan döneminde terimimiz kullanılarak arttı. Şevket de Fevzi Köse'ye sormak istiyorum: Siz de bu tutumu sürdürülecek misiniz? 20-25 bin Alman Markı'na satılan konutlar için neler düşünüyorsunuz? Yılda bir ay bile oturulmayan bu konutların Abana'ya yararını tartışmayacak mıyız?

Muharrem SAKA

ŞENOL SOYDAN'IN OĞLU İÇİN KÖLN'DE 1.500 DM TOPLANDI

Necat Çavlar'ın girişimiyte Köln'de (Almanya), Şenol Soydan'ın oğlu için 1.500 DM yardım toplandı. Yardımları yayımlıyoruz.

100 DM YERENLER:

Ahmet Kocacı, Seydi Mehmet İrtan,

50 DM YERENLER:

Necat Çavlar, Fehdül Çavlar,

Mehmet Çavlar, Temel Özgür, Mehmet

Kulung, Zeki Akdemir, İsmet

Sarıman, Durmuş Kural, Yorgancı,

Ramazan, Niyazi Çetin, Nazif,

Nazif Korutuz, Mehmet Ali Köç,

25 DM: Hacı Mustafa,

20 DM:

Dursun Karataş, Osman Mevi,

Ahmet, Doğan Çelestin, Zeki

Faali, Yılmaz Koçman, Cemal

Gündoğdu Şahin Uzun, Mutittin

Çakar, Nazif Uzun, Mensinliolu,

Ferit Karaca, Recep Müslüoğlu,

Yusuf Koşlu, Ferid Yeşilyurt,

10 DM:

Kaplan, İsmet, Avni Keskin,

Mehmet Bakar, Adem Duran,

İlyas Devre, Ahmet Yılmaz,

Manafa Derman, Şaban Akçay,

Mehmet Maloş, Ekici, Selahattin,

Niyazi Rakin, Turan Yumukak,

Yalçın Uyar, İrfan Gündoğdu, Kara

Toprak, Hacı Duran, İsmail İplik, Ali

Gürşen, Hilmi Süleyman, Behlül

Çağlar, Ferit, Harabi Erol, Hilmi

Tatar, Erdoğan Özbek,

5 DM:

H. Şişmanoğlu, Ekrem İson,

Nuri Akankı.

ABANA'NIN KİŞİ

Salim YILMAZ

Kayınanım ölümü üzerine 35 yıldır ilk kez olarak kışın geldik Abana'ya. Karadeniz bizi çarpıt. Yazlık görkem yok Abana'da. Abana bomboç.

Siyah bir köpek tam 8 yavru yapmış. Yavrularını arkasına takıp, Abana'nın ortasında havlayarak doluyor. Onlara bank ve tavukçudan eğer alırdım. Yumurcaklar ellerimi istedi. Ayrıca iki yavru kedisim var. Bu hayvanlara kışın bakılması gerekiyor. Çevreciler, lokantalarındaki artıkları kedi ve köpeklerle dağıtmalı.

Abana'da dün ve bugün içkiyi en güzel kimler içiyor bakalım. Dünün Abanasında içkiyi en güzel içenler: Fahri Yazgan, Mahir Özer, Sami Ünal, Şevki Aktan, Sabri Aktan, Necati Çakıcı, Mehmet Ali Geriş, Nurettin Yeğin, Seyfi Uyanık, Babam Necati Yılmaz, Habip Dayı (Mustafa Çörüz), Pehlivan'ın Mehmet, Kasap Hamdi, Kasap Mustafa, Köseoğlu Kamil, Köseoğlu İsmail, Fahri Köse, Şamandıra Mustafa Polat...

Bugün Abana'da en güzel içki içenlerden aklıma gelenler: Kaportacı Mustafa, Yeğenim Şüfor Tahsin Yılmaz, Fahrettin Ünal, Hikmet Ersöz, Fuat Topçu, Numan Tarakçı, Ahmet Yılmaz, İki bakanlık Sakirler, Kubilay Yay (braktı), Varol Yazgan, Yazhaneci Fahri Köse, Ördek Vedat (Gürday), Şarapçı Cengiz Şengül, Viskici Mehmet Yılmaz (Yılmazlar), Hicret Aksoy, Mustafa Demir, Kadir Demir, Yeğenim Kâzım Doğan ve Nahit Öztürk.

Bu kış Abana'da bir de "çöp sorunu" çıktı ortaya. Çöpler Mamuderesi'ne döktürelmiş. Yeşilyuva muhtan hem kaymakamla, hem de belediyeye çararak bu duruma karşı çıktı. Çöp yüzünden kötü olmuş.

Yeşilyuva demek ki, bundan böyle çöp yuvası olacak. Mamuderesi köçücü bir dere. Yukardan çay gelince tüm pislikler Hacıveli ve Yeşilyuva kıyılarına yayılacaktır. O günden çevre çöple dolacaktır.

Çevrecilerin de bu duruma bir çözüm aramaları gerekir. Kalın sağlıkla.

250 SAYI ÖNCE abana

Sayı 10-11 (13 Haziran 1970) Hazırlayan İbrahim ŞENGÖR

KÖPRÜ YAPIMI

Yapımı sürdürülen köprü (Harmasyon Köprüsü) üstünün kalıpları hazırlanmaktadır. Kalıpların tahalata dönüştürülmesi demirler de döşenmektedir. Büyük bir hızla yapılan köprü, iki ay sonra teslim edilecektir.

YENİ CADDE

Beldeyece uzan sınırdı yapımı tasarlanan yeni caddenin yapımı için en hazırlıklara başlanmıştır. Bu caddenin Sabri Aktan'ın dikilmesini onlardan başlayıp, Çayağzı yönüne doğru denize paralel olarak gidecektir. Bunun için Mehmet Şenol, Mustafa Çelimer, Mustafa Selçuk, Emine Sönmez, Hatice Akın ve Satki Ofu'ya ait bahçeler kamulaştırılacaktır. Bahçe sahipleri ile belediye anlaşması yapılmıştır.

Caddenin açıldıktan sonra etrafına yapılacak ev, dükkan ve ottoparklarla çarşının bu yöne kaydırılması düşünülmektedir.

OLU TURİZM

Gazetemen sorumlu yönetmeni Varol Yazgan, "Olü Turizm" başlıklı yazısında şöyle diyor:

"...Eski değişim istediği kadar turizm, Bir zamanlar çok iyi durumda olan Abana turizmi, bugün sifera inmiştir. Bunun nedeni dışındım ve yukarıdaki giriş yaptım. Acaba diyorum, o zaman "Gazetem gelin, başka bir şey istemiyoruz!" diyen zihniyet daha çok mu taraflı topladı? (...)

Biz turizmin maddi manevi büyük faydalarını gördük. Ayrıca memleketimiz de her bakımdan bu işe en elverişli bölgelerden biri. Bu kapsay kapsamakla hem kendimizi, hem de memleketimizi ihbar etmiş oluyoruz. Yeni bir gayretle bu tölmekten kurtulalım artık."

ABANA KİTABININ YAZIMI TAMAMLANDI

Salim ve Hayati Tahsin Yılmaz'ın hazırladıkları ve büyük bir olasılıkla adı "Abana 2000" olacak olan Abana'ya ilişkin kitabın yazımı tamamlandı.

Kitabın sayfa düzenlemeleri yapıldı.

Kitaba çok fotoğraf girdiğinden, sayfa düzenlemeleri yavaş gidiyor (bilgisayar çok yavaş çalışıyor). Düzenlemenin iki ayda tamamlanması bekleniyor. Kitabın hemen basımı, olanakların durumuna bağlı.

Kitap başkaya girene dek, ele geçen bilgi ve belgeler de değerlendirilebilecektir.

Üçüncü sayfamızda, düzenlenmiş dört sayfa taslağını (biraz küçültülmüş olarak) okurlarımıza sunuyoruz. Bu çalışmaların (kitabın baskısı gecikirse) örnekleri sık sık Abana okurlarına sunulacaktır.

abana

SİYASAL GAZETE

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU:

25 OCAK 1970

ÇIKARAN:

Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN YONETMENİ:

Hayati Tahsin YILMAZ

YAZIŞLERİNDEN SORUMLU YONETMEN:

Recep AYGEN

ADRES:

Abana Gazetesi

37970 Abana

İSTANBUL TEMSİLÇİSİ:

Necmi YILMAZ

Tahsirdar Sokak, 5

34 460 KÜÇÜKPAZAR

Tel: (212) 513 42 32

SÜRDÜRÜM:

HER İSTEYENE

PARASIZ YOLLANIR

(Yurt dışına Yollanmaz)

DİZGİ VE BASKI:

GÖRKEK BASIMEVİ

Davutpaşa Cad.

Güven Sanayi Çarşısı

A Blok, No 4

Topkapı / İSTANBUL

ABANA
2000Salim YILMAZ
Hayati Tahsin YILMAZ

BÖLÜM 2

KITLIK VE YOKSULLUK YILLARI

2. Dünya Savaşı yıllarını "kitlik yılları" olarak biliyorduk. Fakih Acar'a o (1909) "kitlik yılları" nı sorduk.

"Seferberlik içinde (1914-18) olma o kitlik. Ben o günleri biliyorum. İstanbul'da gemiciydim. Tas yerine denizden kovularla su getirirlermiş, ekmeği mekmeği o sudan yaparlarmış. Hayvanların yemine kuruturlarmış deniz suyuna" (AG, Ağustos 1978).

Abana'da durum böyle. Ya İstanbul? Orta da Eğitimci Necati Yılmaz'dan (1910) dinleyelim:
"Küçükpazar'da kahvemiz varken bir çay 3 kuruştu. Kayaya hiç para girmeden kahveyi kapsatmışımız olurdu. Halkta para yoktu. Çayı bile vermezler içerdiler. Herkes çayını içer, giderdi. Herkes pıncane defterin başına otarır. 'Julanca geldi mi?' diye denizleyerek, hesabına çay parasını yazardık. 80 kişiden ancak 10'u çay parasını peşin verebilirdi" (AG, Mayıs 1994).

Yalnızca bölgemizde ve 1900'ü yıllarda değil, Türk insanının yüzyıllarca yokluk içinde yaşadığı düşünülüyor. Hep savaş durumu yaşanmış. En azın barış sanıyoruz cumhuriyet döneminde yaşıyoruz.

Mahir Özer (1913):

"Çocukluğumuzda mei-ürçük (çelik-çomak) ve esir almaca oynardık. Top bulamazdık. Paçavraları birbirine diker de top yapardık. Çift kale uyar, futbol oynardık" (1978'deki söyleşi banlarından).

Mustafa Şenol (1904):

"1330'da (1915) seferberlik ilan edildi. 45 yaşına kadar eli silah tutanı davul-zurna ile Harmanın'a kadar uğurladık. Yürüyerek İnebolu'ya girdik, askerlik şubesine. Oradan da yine

1928'de yapılan Nuri Ahmet'in (Yeğin) raporu.
Alt - Abana Gazetesi

İLÇEMİZDE DÜZEN VE GÜVENLİK

Abana, diyebiliyoruz ki, Türkiye'de gerek ilçe, gerekse ilçeler içinde en iyi düzenli olan ilçelerden (...). Başlıca nedeni olarak, halkın Abana'ya terkini otmışına bağlarız ben. Halkın bir kısmı İstanbul'a; bir kısmı da dış ülkelere gitmiş, Abana'da yalnız kadınlar ve çocuklar kalmıştır. Bunların da belli başlı bir geçim kaynağı yok. Bir kısmı buldukları, bir kısmı yarım fındıklık ve bahçecilikle uğraşır. Bu yüzden zabıta etkileyecek, zor durumu düşürecek olaylara hemen hemen tasallamaz."

Fevzi BAYIR

Abana İlçe İdaresi Bİ. Komutanı
(AG, 1 Mart 1978)

Yakabaşı'nın Topal Ahmet (Türkoğlu) 1960'lara dek idare yapar, Abana Gazetesi'nde perembe gülleri satardı.

Salim Türkoğlu (1924):

"Babam (Topal Ahmet, 1902) idare yapardı. Büyük Raka çiğlerini düdüden ve doruğundan kesip 'gemici feneri', gibi fener yapardı. Gaz tenekelerini, yağ tenekelerini toplar, onları değerlendirirdi. Tenekesi usur, lehinini bir kaba aktırdı. Danıştı suyan emenli lehimin, Kalay Nuri Ahmet'ten (i.eğin, 1873), Mustabey'den (Mustafa Yörpancı, 1894) alırdı. Dörtköşe bir demirin üzerinde kıvrırdı tokmakla falan. Koca Nuri (Yörpancı, 1902) de soba yapardı. Onun, soba ve borusunu yaparken kıvrırmak için aleti vardı" (özel söyleşi).

Mehmet Kara (Sevdalı Mehmet, Yeşilyuva, 1931):

"1943-44 yıllarında özelek (mısır koçanı) yedik. Özeleği dövürek keçile, deşirmene yolladık. Köyan çoktan çoğu, yuzde sekizini yedi. Elinde bağday mısır olan da malzene sakladığı için çoğu toprağa karıştı (ziyan oldu). Kimse malına 'malım' diyemedi. Ben çocukum o zaman. Rahmetli babam (Eğitmen Necati Yılmaz, 1910) bize ufak bir yazı (pusula) verdi. Bu yazıyla Abana'da Molla Dayı'ya (Mustafa Şenol, 1874) gittik. Bize bir kilo gaz verdi. Bu gazı 24 kişiye bölüştürdük! Oralar da gazı vesika (belge) ile alırdı. Sonradan köye üç tenke gaz verdiler de birer üçer kilo dağıtıldı. O zaman Kibar'ın Mehmet (Uçar, doğ. 1922) muharedi. Gaz yerine zeytinyağı yakmışımız oldu. Şişeyi keser, bardak gibi yapardık. Yarıdan çoğuna su doldururduk. Zeytinyağı üstte kalırdı.

Zeytinyağı tükenene kadar fişil yanardı. Gazdan iş yapardı. Yağ, gazdan pahalıydı ama gaz bulunmazdı. Zeytinyağı yerine beziryağı da yedik. Köyde 3-4 bezirhane vardı. Bugün bile iki tane var, zeytin (şilyer). Gımolu'ya da giderdik beziryağı için" (özel söyleşi).

EKMEK KAĞASI BİR MACERADIR

Karadeniz'in en ağır dalgaları Abana'da patlar. Denizde olan motorlar iyi havalarda bile on dakikada sahile çekilebilir. Her motorun altına iki tane onurak (flek) atılır. Sonra işlerle uğraşarak üzerine çekilir. Dünün bu işler, kilolarca altınlar bodelir.

Göçer botarken ufuk fazla kızarır, bir de bulutlar biraz fazla kalır olursa "Karadeniz'de Firina olanak" demektir. Her firinada, Abanalı kadın gelerek denizle, elleri geçirdi. Keçilene, gınoğusu, poyraz, yıldız, karayel, batı, lodos, kible, bu sekiz firina sırayla Karadeniz'de nöbet tutar.

İkinci Dünya Savaşı yılları içinde, Rusların bir mübrihi, Abana yakınındaki Pilsörge'de karaya oturmuştu. Adamlar iki sene uğraştılar, gemilerini kırtanmışlardı. En sonunda porçalyayı, demircilere sattılar. Karadeniz aldığını vermez. Erkek dalgaları uğraşır, kadın da tarlada, ancak evine güç bela yetebilen üç avuç mahsulün peşindedir. Deniz dersin delişir. Lodos olur, çakıl yağar. Poyraz olur, kum getirir. Aklına esene, hepini alır gider.

Abana, üç yanı dağlarla sarılmış, denize tek pencereyi olan güzel bir diyardır. Adını doğmayan çoktur. Fakat, yola düşen bir adam da Abana'ya bırakamaz. Burada ekmeğe kavgaşı, başından sonuna bir maceradır.

Ayhan HÜNALP (Tercüman Gazetesi, 27 Ağustos 1955)

yürüyerek Kastamonu yoluyla taksim oldular. Başlarından mektup geldi, banlarının şehit veya kayıp haberi geldi. Ben babama beş yaşındayım 25 yaşına kadar asker olarak biliyorum. İlk askerliğinde Trabıuşgarp Harbi çıktı. Ondan sonra Balkan Harbi çıktı. Balkan Harbi'nden geldi, Cihan Harbi çıktı. Ordan Çanakkale'ye gitti. Çanakkale'den Romanya'ya gitti. Bizimkiler Romanya'yı işgal etti. Bükreş'ten, İbrafil den bize mektubu geldi. Sonra Ermenilerin başkaldırması üzerine Akdeniz vapuruyla Batum'a, oradan da Hazar Denizi'ne geçtiler. Ermenilere kılıç attılar. Sonra begun oluyor. Babam Kızıldağ'ın yardımıyla Batum'dan vapurla İstanbul'a çıkıyor. Hastanede yatıyor ve gelip buraya dükkân açıyor" (AG, 1 Mart 1978).

Bir "askerlik öyküsü" de Dursun Kaya'dan (Yeşilyuva, 1924):

"Eskiden, böyle nüfus yoklamasına göre askere almazlarmış. Köy odasına gelen zaپیyeler (bir tür jandarma) gençleri toplarmış. Gençleri boyuna postuna göre seçip solırlarmış. Askere giden on yıl, yirmi yıl geri gelmezmiş. Oğulları geri gelmeyen analar başkaldırıp, odayı yakmaya kalkmışlar. Sirtlarında odun getirip ateşlemişler. Zor söndürülmüş yarığın" (AG, Temmuz 1994)

1910 doğumlu Zuhuri Gür:

"8 yaşımıza kadar uzun etek giyerdik. Kıçımızda bir den. Pantolon nereden bulacakmış? Kocaahmetoğlu Mustafa (Doğanay, 1906) vardı kahveci, evlenince zıpkasını (*) verir, düğünden sonra geri alır" (özel söyleşi).

Ali Kaya (Kabr'in Ali, Yakabaşı, 1902):

"2. Dünya Savaşı sırasında çok özelek (mısır koçanı) ekmeği yedik. 2-3 yıl yedik. Özeleği ufaladıktan sonra deşirmende öğünürdük. Yarım özelek unu, yarım mısır unu ekmeğe yapardık (...). Cam çokta benim çocukluğumuzda. Pencereci tarhadandı. Aydınlanmak için sığına vardı, açardık. Bir de evin üstünde kapak bulurduk, uşağın sırıka açılı-kapanırdı. Pencereci cumh esleri sonradan Çayırıklı usular yaptı. Çökülle'un Mustabey (Ara, 1904) falan vardı Çayırıklı'nın. Onlar yaptı. Gazyağı (gaz) bilmezdik. Ocakta yanık kütüğün ateşi yeterdi. Yemek yerken bir kişi elinde çura tutardı. Çurayı ocaktaki ateşten yakardı. İdare ve lumba sonradan geldi" (özel söyleşi).

"1) Zıpkı, 'dar paçak, sırtı bitmiş pantolon' dir. İnebolu ilçesinde bugün de zıpkı giyenlere rastlanır. Nazım Öneralp (1922) babam Hüsnü Öneralp'ın (1877) de evlenince zıpkı verdiğini söylüyor ve bu konuda babasının bir anıta aktıyor. "Bir de İstanbul'a göçü öyküsü anlatır (babam). Pantolon yerine zıpkı giyilirmiş buralarda. Arkadan bitmişli. Kimi yakın köylerde bugün de giyiliyor. Genç İstanbul'a yavaşca, deşirden bir pantolon öşerip işle çıktıktan sonra Pantolonu giydim ama bir yazını açık sandım. Çok itaneden ama dışarı çıkmış neredeydim" dedi. Bu çevreli pantolon yerine zıpkı giyiliyormuş. Özelek oların (evlenirken) bir yerlerden ödünç alıncak bulurlarmış" (AG, Kasım 1999).

ABANA

Göğün deniz, tarın dağlar,
İçin hem şehir, hem bağlar,
Paçalamayan ağlar
Gelmiyor hep Abanam.

Abana cemetin benzeri,
Abana ilçenin tarı,
Abana döşemesin jeri
Abanam her an İleri!

İrfan TAŞAY

(Abana Haber, Temmuz 1987)

Kadıysuf'tan Mehmet Kartatoglu (1913)

"İdarecimiz vardı ama gaz bulmamız kolayı yoktu. Para kazanmamız yola yoktu. Ocakın iki yanında 'çuralık' vardı. Ocakta odun yanardı, çuralıkta çura bulunurdu, öyle içtirdik evi çıra çok is yapardı. Ahıra çıra ile gidilirdi. Arada bir-iki litre gaz alabildiğimiz zaman çok 'idareli' kullandık. Gaz olınca idareyi çuralığa koyardık. Yeni yazı çıktığı zaman (1928) babam 35'lik raki çiğesine zeytinyağı köyde, fişil takip yaptı (...). Ben mısır özeleği yemedim. Ama bizim değirmenimiz vardı da onun için özelek yemedik. Değirmende, öğütülen tahıldan 'hak' alırdık. Gelen mısır özeleği olurdu. Özeleği evde keserle ufalayıp, mısır karıştırırlar, öyle getirirlerdi değirmene. Biz 'hak' kımız öğütmeden alırdık ve kalburdan malburdan geçirerek özeleğini atardık (...). Hiç İstanbul'a gitmeden köyde geçimini sağlayan yok. İlk giderler sepetçiydi. Sepet, küfe yaparlardı" (özel söyleşi).

1900'lerin başlarında "cam" ve "gaz" girmemiş köylerimiziz.

BAŞLAMAYALIM

Abana'yı bilirim. Abana'nın güzelleştirilmesi, yerli-yabancı turist celbi için gençlerin gösterdiği gayretleri de yakından takip ederim. Abana'nın dünya çemecilerinden bir köye olması için her şeyi tamam. İnan da tatik ederim. Tazir'nin İntifkâr eli o beldemin İneinden pek güzel geliyor. Kalın insan hürmeti ve insan elinin o beldede dolması.

İlçe olmuş, köy olmuş adı ne kıran! Siz içerdeki imkânları bakın. Tabiat güzelliği, suyu, elektriği, altı bir tarıttı barındırma kabiliyeti. Adı köy olsa ne İkmî geliz?

Köyken KAZA, KAZA İken vilayet olma arzusu bilirsiniz, sari bir hastalıktır. Bir yakalandık mı, elimi kaporan kolunu kırtararız. Artık gazetesinde her gün bir haber: Filan kaza da vilayet olmek istiyor.

İsviçre'de meslek sayınız, mini mini köyler gövdesiniz. Şehirlerden daha güzel gelişmişler, modern hâli, canlı, peçeni gidem bol. Bu köylerin her birinin belirli bir hususiyet var. Kiminde en güzel göl balığı, kiminde en güzel kizak rakası gibi.

Abana'nın coğrafî, içtimai hususiyetleri nelordir? Nesi meşhurdur? Gılenler oradan

mutlamsayacakları ne gibi bir hatırayla dönebülirler? Türkleri, oynalar, yemekleri, Abana'ya mahsusiyetleri... Bunları unummi efkârı duyursalar ve sadece duyurmakla kalmassalar, İstirtiler bunları kabül ettireler. İstirte adı koy olsun. Abana Türkiye'nin bir numaralı köyü olabilir. Bunun da yolları vardır. Vardır elbet. Fakat bu yollar, üzerinde yüzlerce İntza bulunan köşüt İnomardan İzerizden geçmiyor.

Nezih ARAZ

(Yenişah Gazetesi, 16 Şubat 1961)

Batıman'da (Yakabaşı) Çayırıklı ortaların yapıldığı bir ev.

